

Les “figures” del pessebre

INTRODUCCIÓ

1: Som en un món on els residus s’han convertit en un problema molt greu. Hi ha bons i dolents. Els bons volen salvar el món eliminant els residus, produint-ne menys i als malèfics només els interessa guanyar diners.

NARRADOR 2: Dos pagesos i pastors del mas de Can Tries, en Pitu i en Sito, en Pitu Tries i en Sito Tries , s’han proposat començar tota una revolució des del seu mas estant. Netejaran tot el que envolta el mas i treballaran per fer del seu un entorn més i més sostenible, per produir els aliments més naturals, amb energies renovables, sense fums ni plàstics. Però el seu mas despertarà les enveges dels veïns que, amb l’ajuda dels malèfics faran el possible per tornar les coses al seu lloc.

(cançó de cinquè) En Pitu Tries “reciclem”.NARRADOR

NARRADOR 1: Ja s’acosta el Nadal i en Sito i en Pitu estan a punt per fer el seu pessebre i com que el tema de la natura els atreu tant han decidit que no poden fer servir cap figura de plàstic. Fent neteja del rebost, troben escrit en un diari de la padrina aquest poema:

Pitu: - Sito, no el llencis pas, no és pot pas reciclar aquest paper, això és un original, un incunable, un document important, nen, una relíquia familiar, i i i...

Sito: - Prou, llegim-lo, a veure de què parla... És un poema “Les figures del pessebre” (el tenim en facsímil antic).

(poema: Les figures del pessebre Són els personatges que aniran trobant)

NARRADOR 2: Els pastors de can Tries, un cop tenen les coses endreçades, han decidit fer cas del que diu al document que han trobat al rebost. Han de seguir un estel , un estel que brilla al cel i que marca un punt molt concret de la contrada. Atrets per misteri els dos pastors surten de can Tries i passen un munt d’aventures per un país on algunes muntanyes són de plàstic i escombraries, l’aigua s’ha de depurar mil vegades, quasi no queden arbres, no hi ha peixos, quasi no queden ocells i els fums i les males olors omplen cada racó del paisatge fent-lo molt desagradable.

(cançó de quart M. Jackson, Earth Song)

ESCENA 1: LA DONA QUE RENTA (Els enamorats...)

NARRADOR DE 6è: Els dos germans inicien el camí tot llegint el poema que han trobat al rebost.

SITO: - I qui deu ser aquesta dona que renta? I si fos... (pensant en una seva veïna)

PITU: - No te la trauràs del cap, no.

NARRADOR DE 6è: Els dos germans s'acosten als safarejos on les dones i els homes ecologistes van a rentar la roba amb sabó natural i l'assequen al sol. L'aigua es depura amb filtres naturals i és una mostra més de resistència... En Sito Tries fa dies que li agrada molt una noia que renta. La noia li pica l'ullet i ell es posa vermell com un pebrot. En Pitu li ha dit que han de reclutar més gent per la causa, però l'amor... ai l'amor:

Sito – Que rentes?

Noia – Sí rento...

Sito – fa sol oi?

Noia – sí,... però hi ha molts dies que plou.

Sito – I si....

Noia – I si què?

Sito – I si vens amb nosaltres, seguim una estrella, ho hem llegit en un paper que hem trobat al rebost, un paper molt antic. Ens hem fet de la resistència i volem salvar el món. I ja que hi som, (molt nerviós) i si ens ca-ca-ca-ca-casem i després...

Noia – Au va, anem!

Sito – Quèèèèè? Però si no tinc res per oferir-te, bé res,... no gaire res... quasi no queden flors, ni ocells, el món està patint... No puc regalar-te ni una flor en condicions i només t'ofereixo un viatge que no se sap ni com acaba ni on ens portarà i tu ara ens vols seguir?

(6è canten “El jardí de roses”)

(En Sito li dona una rosa, mig pansida, la única flor que ha pogut trobar, ella l'olora i es tapa el nas... i tots tres segueixen el seu camí)

ESCENA 2: EL VELL PESCADOR

NARRADOR:

En passar prop del riu, a la banda de l'estany que la resistència ha pogut salvar dels productes químics i la brutícia hi ha un vell pescador molt content perquè ha pogut tornar a pescar.

SITO: - Avi, com va la pesca?

PESCADOR: - Avui no gaire, mitja dotzena, però cada vegada són més grossos i fan de bon cuinar. La neteja que estem fent comença a tenir els seus efectes.

PITU: - I no ens en faria un parell a la brasa, per anar passant, és que amb tant camí se'ns ha obert la gana.

PESCADOR: Seieu aquí, a la vora del foc.

NOIA: Que ens explicareu històries del vostre país?

NARRADOR: A la vora del foc, mentre sopen, el pescador els explica unes quantes històries de quan ell era petit, al seu país, al Congo, on la seva àvia, una dona molt i molt sàvia, li cantava aquesta cançó per fer-lo dormir.

(Els nens i nenes de 2n canten Olelé molibà makassí)

NARRADOR: Els pastors i la noia que renta es queden ben adormits. L'endemà segueixen el seu camí. El vell pescador els acompanya una estona. Tots junts recullen un munt de plàstic i el posen en bosses grans de color groc que queden a un costat de l'escenari. La resistència s'està fent forta, amb el plàstic que recullen faran nous materials. Però els surten molts dubtes, llavors la veu d'un àngel els ajuda: (en off)

ÀNGELS:

A1 Envàs, on vas? Ets de plàstic? Al groc. (ampolla de plàstic)

A2 Carall, tu ets de metall, al groc i avall! (llauna)

A3 Oh, bric de llet, al groc vas i ... fet! (bric de llet)

A4 Però tu... tu de plàstic ets, (sifó de desaigua)

A4 però no ets cap envàs... i si no ets cap envàs, tu on vas?

(Planten un cartell on diu “zona lliure de residus”. El riu i el llac van quedant cada cop més nets, però queda molta feina per fer).

ESCENA 3: LA VELLA QUE FILA

NARRADOR: Al poema parla d’una vella que fila. Els tres personatges arriben al recés d’un turonet on una vella fa fil amb la llana de les seves ovelles i els nens i nenes fan teixit amb el cotó dels seus camps. És la última factoria que queda, ningú més no fa servir fibres naturals, al món ara tot és plàstic i teixits tècnics. Però els seus fills segueixen la seva tradició, i fins algun dels seus nets s’ha fet expert en teixir amb telers manuals. La vella els regala un vestit de cotó reciclat a cadascú. Parlen del món...

FILADORA: - El món s’acaba, ja no queda gent que faci roba com abans, tot és de coloraines i de plàstic, el petroli s’acaba però segueixen fabricant a l’altra banda del planeta roba de plàstic i inundant tot el mercat. La nostra roba és la millor per a les criatures! Cada dia hi ha més al·lèrgies i més malalties de la pell. Ens passem el dia netejant els camps, el vent els omple de paper, del paper que porta el vent i que fan tallant els pocs arbres que queden, cada dia se senten menys ocells i queden molt poques abelles. Si no fem pas un pensament el món no ens durarà més de cinc anys...

Tots junts recullen en sacs blaus tot el paper que poden arreplegar, en fan ben bé dos sacs plens. Els deixen al costat dels sacs de plàstics.

Planten un altre cartell, “Espai net de residus”. Segueixen el viatge.

(els de primer canten Duerme negrito)

ESCENA 4: LA MESTRESSA AMB LA GALLINA

NARRADOR: Una lloca i uns pollets segueixen una senyora vestida amb un davantal i que porta un cistell ple d’ous. El seu producte és absolutament biològic, les gallines només mengen blat de moro del mas de can Tries, els ous són els millors que hi ha sobre el planeta. Els pollastres i les gallines, els ous, són una de les poques fonts de proteïna natural que queden al món. Per

poder fer el galliner més gran necessiten netejar tot el vidre que hi ha per terra, centenars d'ampolles trencades!

MESTRESSA: - Veig que em podeu ajudar a recollir vidre, oi?

NOIS: - Ara mateix mestressa! Com és que n'hi ha tant?

MESTRESSA: - Fa temps aquí hi embotellaven aigua de la font, ara la font surt bruta i les ampolles ja no serveixen, les han anat trencant i això ha quedat fet un desastre! Apa tothom a recollir.

Mentre recullen les ampolles la mestressa li explica un acudit al jovent...

NOIA: - Mestressa, i les vostres gallines, que fan ous?

MESTRESSA: - Quines, les blanques o les negres?

NOIA: - Les blanques

MESTRESSA: - Un parell de dotzenes cada matí!

NOIA: - I les negres?

MESTRESSA: - També!

NOIA: - I en surten molts pollets?

MESTRESSA: - De quines, de les blanques o de les negres?

NOIA: - De les blanques

MESTRESSA: - Cada niuada en surten set o vuit!

NOIA: - I de les negres?

MESTRESSA: - També

NOIA: - I per què sempre em demana si les blanques o les negres?

MESTRESSA: - És que les blanques són meves

NOIA: - I les negres?

MESTRESSA: - També!

Pastors: - Molt bé, fa gràcia, oi? Ara ens n'anem, que l'estrella ens espera

(els nens d'infantil canten "La gallina ponedora")

ESCENA 5: ELS MALÈFICS (destructors del món)

M1: - Compta quan tenim. Aquesta setmana ens hem petat el bosc de la selva Amazònica i mitja muntanya del Montseny, segur que ens fem d'or!

M2: - Segons els informes (llegeix a una tablet) podem tensar la corda una mica més encara, encara si grates una mica, un parell de petards ben posats i encara en traurem 1000 barrils de petroli. Canya!

Àngel: - A fe que no porten cua ni banyes, i això que els han tallat a tots els elefants del planeta! Mireu aquest parell, viuen al present i per al futur... no els quedarà res! I a nosaltres tampoc... ESCOTEU!

M1 i M2: - Sento alguna cosa, deu ser el vent...

Àngel: - Escolteu us dic! (molt i molt fort)

M1 i M2: - Ema, treu un petardet d'aquells i veuràs com calla aquest ocellot! Potser li falta educació, no creus...

(encenen el petard però se'ls apaga una i una altra vegada)

Això sembla bruixeria, com la que feia la mare, com s'ho fa l'ocellot aquest, no podem encendre de cap manera la metxa i la seva veu molesta mooolt!

Àngel: - Si no us atureu no ho explicareu! (toqueu-vos els cabells!)

(els M es toquen els cabells i els queda mig cap a la mà, els cauen... i quan es miren les mans també els cauen les ungles i s'ofeguen i no poden respirar...

(Rere d'un arbre el caganer se'ls mira)

Caganer: Què és tanta xerrameca? Que no puc fer ni la meva feina tranquil. Tinc moltes "reserves" aquests dies, massa carn i poca verdura! Llamp de llamp jo no hi puc faltar mai en aquesta història.

(els nens i nenes de tercer canten "El caganer")

ESCENA FINAL

NARRADOR:

I així s'acaba aquesta història que ens vol recordar que el món s'ha de cuidar, que en Pitu i en Sito s'ho veien a venir, que el canvi climàtic ens pot acabar canviant la vida per sempre. Que passeu unes bones festes i que aprofiteu per reciclar tot el que podeu aquests dies de Nadal. El planeta ens necessita!

(sona en off la cançó "reciclem")

Surten en Pitu i en Sito i diuen:

P- Gràcies per haver vingut

S- i fins a una altra!

Entra la dona que renta i li dóna una rosa al seu enamorat i li demana que s'hi casi:

Dona - Ja tenim tota la roba neta, i mig planeta, i ara toca el que toca, vinga nen que em vas dir que ens casaríem, ja has begut oli!

(Ella li posa l'anell i es tanca el teló)

(falques per anar posant on calgui)

ENVASOS DE PLÀSTIC I LLAUNES

Envàs, on vas? Ets de plàstic? Al groc.

Carall, tu ets de metall, al groc i avall!

Oh, bric de llet, al groc vas i ... fet!

Però tu... tu de plàstic ets,

però no ets cap envàs...

i si no ets cap envàs, tu on vas?

A quin contenidor van les bosses de patates?

Al groc com els taps metàl·lics!

I aquesta safata? També al groc!

Les joguines de plàstic van al contenidor groc?

No.. i els penja-robes? Tampoc!

Si no ets envàs, pregunta a on vas?

CONTENIDOR VERD

Envàs, on vas?

Ets de vidre... al verd!

I tu, pot de cigrons...

Al verd vas, cordons!

I tu també, envàs de perfum..

Patapum!

Però tu de vidre ets... però no ets cap envàs

I si no ets envàs... on vas?

A quin contenidor van les ampolles de cava?

Al verd, com els pots de melmelada!

I les de cervesa també? Sí també!